

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VIII. Explicatur quinta Demonstratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

hunc locum, Hippolytus Martyr in oratione de consummatione mundi, & Primasius in cap. II. Apocal. sensus est; Antichristum interdictum omnem diuinum cultum, qui in Ecclesiis Christianorum nunc exercetur. ac præsertim sacrosanctum Eucharistiæ sacrificium; Hoc autem signum nondum impletum, experientia testatur.

Ex quo tria colligi possunt. PRIMO, Antichristū nondum venisse: cùm adhuc viget sacrificium iuge. SECUNDO, Romanum Pontificem non esse Antichristum; sed ei maximè contrarium: cùm sacrificium, quod ille ablatus est, hic maximè ornet & tueatur. TERTIO, huius temporis hæreticos, præ omnibus aliis Antichristi esse præcursorum; cùm nihil ardenter optant, quàm sacrificium Eucharistiæ penitus abolerere.

CAPVT. VIII.

Explicatur quinta demonstratio.

VINTA demonstratio sumitur à duratione Antichristi. Antichristus non regnabit, nisi tres annos cum medio: At Papa iam regnauit spiritualiter in Ecclesia plusquam M.D. annis, nec potest assignari nullus, qui sit habitus pro Antichristo, qui præcisè regnauit tribus annis cum medio: non igitur Papa est Antithristus. Proinde nondum venit Antichristus.

Porro, Antichristi regnum trium annorum cum dimidio futurum, colligitur ex Daniele, cap. 7. & 12. Et ex Apocalypsi, cap. 12. ubi legimus; duraturum Antichristi regnum per tempus, & tempora, & dimidium temporis. Nam per tempus, intelligitur unus annus; per tempora, duo anni; per dimidium temporis, medius annus: Sic enim explicat idem Ioannes. Nam Apocal. 11. & 13. dicit, Antichristum regnaturum mensibus XLII. qui rectè faciunt tres annos cum medio. Et cap. 11. dicit, Henoch & Heliam prædicatores diebus M. C. C. L. X. qui idem tempus efficiunt. Nam Hebrei vtebantur annis & mensibus lunaribus, etsi eos reuocarent ad solares, addendo sexto quoque anno vnam lunctionem. Tres autem anni lunares cum medio faciunt rectissimè XLII. menses, sive M. C. C. L. X. dies; siquidem annus lunaris plenus ac perfectus,

constat

constat ex duodecim mensibus; quorum quibet habet XX dies, ut Augustinus docet lib. 15. de ciuitate Dei, cap. 14.

Neque obstat quod Danielis 12. dicitur Antichristus: gnaturus M.CC.XC. diebus, hoc est, diebus XXX. amplius quam dixerit Ioannes. Nam Ioannes loquitur de Henoc Helia, qui ab Antichristo occidentur uno mense antequam Antichristus pereat.

Chyträg.
Ad hæc aduersarij respondent tripliciter. PRIMO C. træus in cap. II. & 13. Apocalypsis, dicit non posse accipere tempora pro tribus annis cum medio; quia experientiam gnat: & Paulus 2. Thessal. 2. ait, Antichristum duraturus que ad Christi aduentum.

Bullinger.
Lothring.
SECUNDO dicit poni tempus certum pro incerto, & inde pro XLII. mensibus, vel M.CC.LX. diebus, intelligere plus quam mille annos. Idem dicit Bullingerus semper in Apocalypsim; cuius ratio videtur esse ea, quam infra Lutherus in supputatione temporum; quia nimis confusa Apocalypsis 20. Diabolum soluendum anno millesimo Igitur Antichristi aduentus cum gladio temporali, furando millesimo à Christo. iam igitur regnauit plus quam gentis annis; Ergo oportet accipere illos menses pro certo tempore.

Magdeburg.
et.
TERTIO, respondent Magdeburgenses Centur. I. lib. cap. 4. col. 438. Danielem & Ioannem accipere diem anno; & proinde pro mille & ducentis sexaginta diebus, intelligi debere, M.CC.LX. annos. Ratio est potest, quia enim Daniel 9. septuaginta hebdomadæ, ab omnibus intelliguntur de septimanis annorum, non dierum. Et Ezechiel 4. dicit: *Diem pro anno dedi tibi.* Et Luc. 13. Oportet m/ hodie, & perendie ambulare; id est, tribus annis vivere. Quamrationem ponit Chyträus in cap. II. Apocalypsi eiusmodi annos, & menses, Angelicos vocari dicit, non humanos.

AT CONTRA est communis sententia veterum. Quia affirunt propter loca citata, solum tres annos cum medio Antichristum regnaturum. HIPPOLYTVS Martyr in oratione de consummatione mundi: *Tres, inquit, annos cum dimidio regnabit Antichristus super terram, post auferetur regnum illius & gloria.* IRENAEV lib. 5. in fine: *Regnabit, inquit, annis tribus, & mensibus sex, & tunc veniet Dominus de celo.*

Et HIERONYMVS in cap. 7. Danielis: *Tempus, inquit, annum significat; tempora, iuxta Hebraici sermonis proprietatem, qui ē ipsi dualem numerum habent, duos annos præfigurant; Dimidium autem temporis, sex menses; quibus sancti potestate Antichristi permittendis sunt.* CYRILLVS catechesi 15. Regnabit, inquit, Antichristus tribus annis, ē dimidio tātum; quod non ex libris Apocryphis dicimus, sed ex Daniele Propheta. Et AVGUSTINVS lib. 20. de ciuitate Dei, cap. 23. Antichristi, inquit, aduersus Ecclesiam seu summum regnum, licet exiguo spacio temporis sustinendum, qui vel dormitans hoc legit, dubitare non sinitur. *Tempus quippe, ē tempora, ē dimidium temporis, annum unum esse, ē duos, ē dimidium: Ac per hoc, tres annos ē semissim, etiam numero dierum posterius posito, dilucescit; aliquid in Scripturis ē mensium numero declaratur.* Similia habent Theodor. in cap. 7. Dan. Primatus, Beda, Anselmus, Haymo, Arethas, Richardus, Rupertus in Apocalypsin.

SECUNDO. idem probatur ex eo quod Scripturæ dicunt; tempus Diaboli soluti, & Antichristi, fore breuissimum, Apoc. 12. *Vt terra ē mari, quia descendit Diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet.* Et Apoc. 20. *Ligavit eum per mille annos, ē post hac oportet eum solui modico tempore.* Quomodo, quæso, hoc erit verum, si Antichristus regnabit M. CC. LX. annis? Sic enim diutius solutus erit, quam ligatus.

TERTIO. quia, ut Augustinus argumentatur, lib. 20. de ciuitate Dei, cap. 8. & Gregorius lib. 33. moral. cap. 12. nisi illa seuissima persecutio esset breuissima, multi perirent, qui non sunt perituri. Vnde & Dominus ait: Matth. 24. *Nisi breuiate fuisse dies illi, non fieret salua omnis caro.* At quomodo erit breuissima, quæ supra mille annos durabit?

QUARTO. Christus prædicauit solum tribus annis cum medio; ergo decet etiam, ut Antichristus nō permittatur diutius prædicare.

QVINTO. quia summa annorum, mille ducenti sexaginta, quam aduersarij constituunt, nullo modo potest accommodari ad illa verba Danielis, & Ioan. *Tempus, ē tempora, ē dimidium temporis.* Nam per tempus debet intelligi siue dubio aliquis unus numerus; vt unus dies, una hebdomada,

mada, vnum mensis, vnum annus, vnum lustrum, vnum i-
læum, vnum seculum, vnum millenarium: Sed si accipiam
vnum millenarium, tunc Antichristus erit regnaturus ubi
millibus annorum, & quingentis; quod aduersarij non
mittunt. Si accipiamus vnum seculum, tempus Antichristi
runt anni trecenti, quinquaginta; quod etiam non admittunt.
& idem patet de uno iubilæo, &c.

adjunctas.

S E X T O. quia cùm Danielis 4. aliquoties legamus sene
tempora transitura, quibus erit futurus extra regnum Nabuchodonosor, per illa tempora omnes intelligunt sepius
annos. Si enim vellemus intelligere annos annorum, ut
telligint aduersarij, cùm de Antichristo agitur, oportet
cere, Nabuchodonosor vixisse extra regnum bis mille & quin-
gentos quinquaginta quinque annos.

Neque difficile est ratiunculas eorum soluere; nam
accipit Chyträus, non posse accipi tres annos cum dimidio,
quibus loquuntur Daniel & Ioannes, propriè pro annis
stris visitatis; quia experientia testatur, Antichristum iam
tò longiori tempore esse grassatum: manifestè principium
pium, ut Dialectici loquuntur. Assumit enim quod in con-
trouersia. Id enim queritur, an Antichristus venerabilis
vero addit, Antichristum ex Pauli sententia regnaturum sit
ad secundum Christi aduentum; & inde concludit, opere
eum diutius regnare, quam tribus annis cum medio;
det se aut iterum principium petere, aut nihil dicere. Nam
nim illa consecutio efficere potest, nisi assumatur, Antich-
ristum iam venisse; quod tamen in controuersia est.

chartas. Ad. petri principium.

Ad id vero, quod tam ipse, quam Henricus Ballingeri
cunt, numerum certum pro incerto hoc loco accipi, respon-
deo: rum solum certum numerum pro incerto ponit, quando
ponitur aliquis numerus plenus & perfectus, ut 10. 100. 1000.
non autem quando assignantur varij numeri, vbi sunt magis
& parui admixti. Tunc ergo accipiens est certus numerus
pro incerto, quando Scriptura dicit Apoc. 20. Diabolum per
1000. annos fuisse ligatum, ut exponit Augustinus 20. de co-
uitate Dei, cap. 8. & Gregorius 33. moral. cap. 12. non autem
quando assignat tempus, tempora, & dimidium temporis
ue dies M. CC. LX. vel menses XLII. Quorsum enim num-
erorum varietas, si tempus incertum designatur?

Ad argumentum ILLVRIC dico: in Scriptura inueniti quidem & rectè dici hebdomadas annorum; non tamen dies pro annis, vel menses annorum. Nam hebdomadas annorum legimus Leuitici 25. Numerabis tibi septem hebdomadas annorum, &c. Et rectè dici patet; quia hebdomada denominatur à numero septenario, Græcè, Latinè & Hebraicè; nam Hebræi dicunt שְׁבִתָּה septimanam à שְׁבָתָה quod est septem, ut etiam Græcè dicitur ἑβδομὰς, & Latinè septimana, à numero septenario: sicut ergo septem dies dicuntur hebdomada dierum; ita septem anni hebdomada annorum. At mensem annorum, vel diem pro anno nusquam legimus, nec rectè diceretur: Nam mensis non denominatur à numero aliquo, sed à cursu Lunæ, qui XXX. diebus absolutur; Hinc enim Hebræi vocant mensem לְבָנָה; id est, Lunam; vel טְהָרָה; id est, innouationem scilicet Lunæ. & Græcis mensis μήνας dicitur, quia Luna dicitur μήνη.

Similiter dies non significat numerum, sed tempus lucis, Gen. 1. Vocabuit Deus lucem diem, & tenebras noctem. Neque obstat illud Ezech. 4. Diem pro anno dedit tibi. Nam non vult dicere, pro diebus ad literam significari annos; alioqui oportet Ezechielem dormiuisse super latus suum sinistrum annos CCC. XC. quod est impossibile. Iusserat enim Deus, ut dormiret super latus sinistrum diebus CCC. XC. & addidit: Diem pro anno dedit tibi; Siergo dies illi pro annis accipiuntur, debuit Ezechiel dormire super latus sinistrum CCC. XC. annis: at non tam diu vixit. Dicendum estigitur, dies ibi accipi verè pro diebus; sed dici pro annis datos, quia erant signū, illi 390. dies, quibus dormiuit Ezechiel, dormitionis Dei, per quam tolerauit peccata Israëlitarum, annis CCC. XC.

Ad id quod obiicit CHYTRAUS ex Luc. cap. 12. Oportet me hodie, & cras, & perendie ambulare, respondeo, non significari illis verbis (ut aduersarij errantes dicunt) Christum tribus annis adhuc prædicaturū fuisse, cùm ea verba loquutus est: siquidem ea verba Dominus pronunciauit ultimo anno vitæ suæ. Nam, ut Hieronymus scribit in libro de scriptoribus Ecclesiasticis in Ioanne, & res ipsa loquitur; Matthæus, Marcus, & Lucas non scriperunt acta, & verba Christi priorum duorum annorum; sed solùm tertij anni: Dominus igitur

tur per tres illos dies, vel intellexit triduum, quod erat sumpturus in itinere Hierosolymitano, ut Albertus & Catanus exponunt; vel certè eo loquendi modo significaverunt, se adhuc modicum tempus superuicturum, & prædictum rū, ut Iansenius recte docet. Itaque viderint Illyricus & Cræsus, ubi nam dies, & menses Angelicos reperient, in scriptura enim nusquam reperiuntur.

CAPVT IX.

Explicatur sexta demonstratio.

SEXTA demonstratio sumitur ex ultimo signo sequente Antichristum, quod erit mundi consummatio. Nam Antichristi aduentus erit paulo antea finem mundi: Ergo si Antichristus iam dudum nisset, ut aduersarij dicunt, deberet mundus iam dudum finitus. Daniel. cap. 7. bis loquens de Antichristo, semel visionem suam, & semel exponens visionem, vixque cœsubiungit; post Antichristum statim sequeturum est enim iudicium: Considerabam, inquit, cornua, Ecce cornu duobus parvulum ortum est, Et tria de cornibus primis euulsæ factæ facie eius. Aspicerbam donec throni positi sunt, Et antiquæ dierum sedis, &c. Et infra, explicans visionem: Bestia quæta, inquit, quartum regnum erit: Porro cornua decem, decem Reges erunt. Et alius consurget post eos, Et ipse potenter prioribus, Et tres Reges humiliabit, &c. Et tradentur manus eius per tempus, Et tempora, Et dimidium temporum, Quod dicimus sedebit, &c.

Similis est prophetia Ioannis Apocal. 20. Post haec operem illum solui modico tempore, Et vidi sedes, Et federum super illas, Et iudicium datum est eis, &c. Et rursum idem Daniel postquam dixerat, capite 12. Antichristi regnum duraturum diebus mille, ducentis & nonaginta, subiungit: Beatus qui expectat Et peruenit usq; ad dies mille, trecentos Et invenit quinque; hoc est, usque ad dies XLV. post mortem Antichristi: tunc enim Dominus veniet ad iudicium, & coronas iustitiae victoribus reddet; ut exponunt Hieronymus, & Theodoretus in comment. huius loci.

Deinde